

MONTSE FORCADELL GIRALT

PRESENTACIÓ CANDIDATURA A LA PRESIDÈNCIA DE L'ACO

Hola a tots i totes,

Tinc 58 anys, al desembre en faré 59, de Badalona de tota la vida, com els pares i avis. Vaig néixer en el si d'una família catòlica practicant tradicional de l'època, amb missa de diumenge, sagraments, Nadals i Quaresmes. I, evidentment, la meva educació va ser en una escola religiosa, de monges franciscanes, que em van acostar a un Jesús proper i sense

pretensions, i que sento present des que tinc consciència. De jove vaig seguir cultivant la Fe d'aquesta manera però no vaig tenir l'oportunitat de participar d'esplais o moviments. Vaig estudiar Biologia i en acabar vaig començar com a mestra a l'escola on havia estudiat BUP i COU, ara fa 35 anys. Allà he crescut com a persona i educadora, a poc a poc he anat assumint diferents responsabilitats, i actualment soc la coordinadora pedagògica de l'ESO. Des de fa uns anys estic estudiant Psicologia, a poc a poc, principalment per les eines que em dona treballant com a docent en el món adolescent.

Al 1993 em casava, després de 6 anys de promesos, amb l'Enrique, pare de les meves dues filles, l'Anna de 30 anys i la Clara de 25, actualment ja independitzades les dues. Amb ell, durant 10 anys, vam formar part d'un equip del CPM (Centre de Preparació al Matrimoni) a Badalona, fins que ens vam divorciar al 2007. Vam continuar mantenint una relació d'amistat després, però malauradament fa 3 anys va morir. Al 2012, va entrar a la meva vida en Quim, amb el que hem consolidat un amor sòlid i sincer que ens ajuda a superar dificultats i entrebancs del dia a dia.

Tinc la joia, i no exagero, de trobar l'Acció Catòlica Obrera gràcies a una de les parelles que formava part del nostre equip del CPM, el Joan Andreu i la Joana,

que m'oferiren la possibilitat de conèixer la revisió de vida i iniciar-me en el seu grup, La Guarderia, que després ha passat a ser Andantino, de la zona Besòs. D'això ja fa 19 anys i en aquest temps he après i descobert en cada militant una peça de l'engranatge que és el moviment, tothom hi és amb la seva significació i participació que fa un tot respectuós, acollidor, lluitador i sempre amb la voluntat de construir el Regne de Déu. Així, en aquest aprofundiment, he estat responsable de grup i, més tard, de zona. També he format part de la Comissió de comunicació i aquest darrer curs m'he incorporat a la Comissió de formació.

Dir-vos que la trucada del Pepe Rodado a l'abril em va sobtar i em vaig sentir afalagada a la vegada que el cap em deia: "ni de conya pots ni plantejar-t'ho!". Però evidentment calia fer primer la RdV tal com se'm demanava, compartir el fet amb el meu grup i pensar-hi en profunditat escoltant què em deia Déu. He de reconèixer que d'entrada la feina, els estudis i la família no em deixen massa temps, però fent la revisió sento que he rebut molt en aquest caminar dins el moviment, del que m'he enriquit, après i conegut un Déu amic, i quan se'm proposa presentar la candidatura agraeixo la confiança i m'il·lusiona retornar d'alguna manera els béns rebuts. En el meu cap ressonen paraules com repte, renúncia, servei, dubte, implicació o dedicació però també amabilitat, alegria i acompanyament.

Així, tot i ser conscient de la dedicació i temps que demana aquesta responsabilitat, no puc fer altra cosa que confiar i agrair a Déu aquesta crida per posar-me al servei de la comunitat d'ACO.

Badalona, 2 de setembre de 2025